

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2Co/41/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712215191
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Antalová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6712215191.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Antalovej a členov senátu JUDr. Jany Novotnej a JUDr. Jozefa Zlochu v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO 35 807 598, zast. Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, za ktorú koná doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., advokát a konateľ, IČO 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 14C/186/2012-267 zo dňa 11.12.2014 ,jednohlasne takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e.
Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd Zvolen (ďalej len „okresný súd“) napadnutým rozsudkom č. k. 14C/186/2012-267 zo dňa 11.12.2014 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) zamietol žaloby, ktorými sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu škodu z titulu zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Zvolen, ako exekučného súdu, v exekučných veciach špecifikovaných v žalobách, ktoré boli spoločne vedené pod sp. zn. 14C/186/2012, keď nerozhodol v lehote 30 dní odo dňa doručenia návrhov oprávneného na zmenu súdneho exekútora. Náhradu trov konania žalovanému nepriznal. Okresný súd svojím uznesením č. k. 14C/186/2012-15 zo dňa 19.02.2013 veci vedené na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 14C/186/2012, 14C/187/2012, 14C/188/2012, 14C/189/2012, 14C/190/2012, 14C/191/2012, 14C/199/2012, 14C/200/2012, 14C/201/2012, 14C/202/2012, 14C/203/2012, 14C/204/2012, 14C/205/2012, 14C/206/2012, 14C/207/2012, 14C/208/2012, 14C/209/2012 a 14C/210/2012 spojil na spoločné konanie, ktoré bolo ďalej vedené pod spoločnou sp. zn. 14C/186/2012. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.03.2013. Následne na pojednávaní dňa 11.12.2014 vylúčil na samostatné konanie vec, ktorá bola pôvodne vedená pod sp. zn. 14C/204/2012, a to uznesením č. k. 14C/186/2012-263 zo dňa 11.12.2014. Okresný súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisov a pripojenými exekučnými spismi sp. zn. 11Er/2525/2004, 11Er/2739/2004, 11Er/1573/2003, 11Er/1734/2003, 11Er/1128/2007, 11Er/5187/2006, 11Er/1583/2003, 11Er/2499/2004, 11Er/2743/2004, 11Er/90/2004, 11Er/2269/2006, 11Er/527/2006, 11Er/899/2005, 11Er/91/2004, 11Er/1688/2004, 11Er/477/2004 a 11Er/1293/2004. Prvostupňový súd zistil, že v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Zvolen pod č. k. 11Er/2525/2004 bol podaný návrh na začatie exekúcie voči povinnému V. Klincovi, bytom O. XXX, ktorý bol doručený súdu 19.10.2004. Dňa 02.11.2009 podal oprávnený návrh na zmenu exekútora. Uznesením č. k. 11Er/2525/2004-13 zo dňa 16.02.2010 exekučný súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 09.09.2010 (exekučná vec sa týka nároku žalobcu pod sp. zn. 14C/186/2012). V exekučnom konaní vedenom pod č. k. 11Er/2739/2004 bol podaný návrh na začatie exekúcie voči povinnému Z. N., bytom L., ktorý bol súdu doručený 18.11.2004. Dňa 02.11.2009 podal oprávnený návrh na zmenu exekútora. Uznesením č. k. 11Er/2739/2004-15 zo dňa

16.02.2010 exekučný súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 09.01.2012 (exekučná vec sa týka nároku žalobcu pod sp. zn. 14C/187/2012). V exekučnom konaní č. 11Er/1573/2003 bol podaný návrh na začatie exekúcie voči povinnému S. G., L., ktorý bol súdu doručený 12.06.2003. Dňa 02.11.2009 pod oprávnený návrh na zmenu exekútora. Uznesením č. k 11Er/1573/2003-12 zo dňa 17.03.2010 exekučný súd vyhovel žiadosti na zmenu súdneho exekútora. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.06.2010 (exekučná vec sa týka nároku žalobcu pod sp. zn. 14C/188/2012). V exekučnom konaní vedenom pod č. 11Er/1734/2003 bol podaný návrh na začatie exekúcie voči povinnej G. H., bytom I., ktorý bol súdu doručený dňa 07.07.2003. Dňa 02.11.2009 podal oprávnený návrh na zmenu súdneho exekútora. Uznesením č. k . 11Er/1734/2003-12 zo dňa 14.04.2010 exekučný súd vyhovel žiadosti na zmenu exekútora. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.06.2010 (exekučná vec sa týka nároku žalobcu pod sp. zn. 14C/189/2012). V exekučnom konaní sp. zn. 11Er/1128/2007 bol podaný návrh na začatie exekúcie voči povinnému O. G., bytom X., ktorý bol súdu doručený 11.04.2007. Dňa 02.11.2009 podal oprávnený návrh na zmenu exekútora. Uznesením č. k. 11Er/1128/2007-14 zo dňa 01.06.2010 exekučný súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú. Uznesenie bolo zrušené uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 14CoE/295/2010-37 zo dňa 11.10.2010. Následne exekučný súd uznesením č. k. 11Er/1128/2007-56 zo dňa 25.01.2013 exekúciu zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.02.2013 (exekučná vec sa týka nároku žalobcu pod sp. zn. 14C/190/2012). V exekučnom konaní sp. zn. 11Er/5187/2006 bol podaný návrh na začatie exekúcie voči povinnému M. X., bytom G., ktorý bol súdu doručený 05.12.2006. Dňa 02.11.2009 podal oprávnený návrh na zmenu exekútora. Uznesením č. k. 11Er/5187/2006-16 zo dňa 01.06.2010 exekučný súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú. Uznesenie bolo zrušené uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 6CoE/119/2013 zo dňa 18.12.2013 (exekučná vec sa týka nároku žalobcu pod sp. zn. 14C/191/2012). V exekučnom konaní sp. zn. 11Er/1583/2003 bol podaný návrh na začatie exekúcie voči povinnému K. H., bytom O., ktorý bol doručený súdu 12.06.2003. Dňa 02.11.2009 podal oprávnený návrh na zmenu exekútora. Uznesením č. k. 11Er/1583/2003-20 zo dňa 27.08.2010 exekučný súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 24.01.2011 (exekučná vec sa týka nároku žalobcu pod sp. zn. 14C/199/2012). V exekučnom konaní sp. zn. 11Er/2499/2004 bol podaný návrh na začatie exekúcie voči povinnej M. H., bytom N., ktorý bol doručený súdu 19.10.2004. Dňa 02.11.2009 podal oprávnený návrh na zmenu exekútora. Uznesením č. k. 11Er/2499/2004-17 zo dňa 31.08.2010 exekučný súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.09.2010 (exekučná vec sa týka nároku žalobcu pod sp. zn. 14C/200/2012). V exekučnom konaní sp. zn. 11Er/2743/2004 bol podaný návrh na začatie exekúcie voči povinnému H. H., bytom O., ktorý bol doručený súdu 18.11.2004. Dňa 02.11.2009 podal oprávnený návrh na zmenu exekútora. Uznesením č. k. 11Er/2743/2004-19 zo dňa 20.09.2010 exekučný súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.08.2011 (exekučná vec sa týka nároku žalobcu pod sp. zn. 14C/201/2012). V exekučnom konaní sp. zn. 11Er/90/2004 bol podaný návrh na začatie exekúcie voči povinnej J. G., bytom L., ktorý bol doručený súdu 21.01.2004. Dňa 02.11.2009 podal oprávnený návrh na zmenu exekútora. Uznesením č. k. 11Er/90/2004-23 zo dňa 22.09.2010 exekučný súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.06.2011 (exekučná vec sa týka nároku žalobcu pod sp. zn. 14C/202/2012). V exekučnom konaní sp. zn. 11Er/2269/2006 bol podaný návrh na začatie exekúcie voči povinnému Z. X., bytom L., ktorý bol doručený súdu 07.04.2006. Dňa 06.09.2010 podal oprávnený návrh na zmenu súdneho exekútora. Uznesením č. k. 11Er/2269/2006-20 zo dňa 21.04.2011 exekučný súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.07.2013 (exekučná vec sa týka nároku žalobcu pod sp. zn. 14C/203/2012). V exekučnom konaní sp. zn. 16Er/527/2006 bol podaný návrh na začatie exekúcie voči povinnej M. S., bytom O., ktorý bol doručený súdu 18.10.2006. Dňa 02.11.2009 podal oprávnený návrh na zmenu exekútora. Uznesením č. k. 16Er/527/200-28 zo dňa 16.02.2011 exekučný súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil (exekučná vec sa týka nároku žalobcu pod sp. zn. 14C/205/2012). V exekučnom konaní sp. zn. 11Er/899/2005 bol podaný návrh na začatie exekúcie voči povinnému F. I., bytom L., ktorý bol doručený súdu 17.05.2005. Dňa 02.11.2009 podal oprávnený návrh na zmenu exekútora. Uznesením č. k. 11Er/899/2005-22 zo dňa 15.02.2011 exekučný súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil (exekučná vec sa týka nároku žalobcu pod sp. zn. 14C/206/2012). V exekučnom konaní sp. zn. 11Er/91/2004 bol podaný návrh na začatie exekúcie voči povinnej F. H., bytom L., ktorý bol doručený súdu 21.01.2004. Dňa 02.11.2009 podal oprávnený návrh na zmenu exekútora. Uznesením č. k. 11Er/91/2004-23 zo dňa 30.04.2010 exekučný súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 25.09.2010 (exekučná vec sa týka nároku žalobcu pod sp. zn. 14C/207/2012). V exekučnom konaní sp. zn. 11Er/1688/2004 bol podaný návrh na začatie exekúcie voči povinnej X. G., bytom L., ktorý bol doručený súdu 15.06.2004. Dňa 02.11.2009

podal oprávnený návrh na zmenu exekútora. Uznesením č. k. 11Er/1688/2004-22 zo dňa 15.02.2011 exekučný súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil. Oprávnený podal odvolanie. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 16CoE/109/2012-40 zo dňa 25.04.2012 napadnuté rozhodnutie potvrdil (exekučná vec sa týka nároku žalobcu pod sp. zn. 14C/208/2012). V exekučnom konaní sp. zn. 11Er/477/2004 bol podaný návrh na začatie exekúcie voči povinnej A. Q., bytom L., ktorý bol doručený súdu 04.03.2004. Dňa 30.08.2010 podal oprávnený návrh na zmenu exekútora. Uznesením č. k. 11Er/477/2004-25 zo dňa 26.11.2010 exekučný súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 24.06.2011 (okrem trov exekúcie). Oprávnený podal odvolanie. Odvolací súd uznesením č. k. 43CoE/21/2011-35 zo dňa 23.03.2011 napadnuté uznesenie potvrdil (okrem trov exekúcie - exekučná vec sa týka nároku žalobcu pod sp. zn. 14C/209/2012). V exekučnom konaní sp. zn. 11Er/1293/2004 bol podaný návrh na začatie exekúcie voči povinnej V. H., bytom S., ktorý bol doručený súdu 18.05.2004. Dňa 02.11.2009 podal oprávnený návrh na zmenu exekútora. Uznesením č. k. 11Er/1293/2004-17 zo dňa 27.09.2010 exekučný súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.09.2011. Oprávnený podal odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 1CoE/407/2011-26 zo dňa 20.07.2011, ktorým napadnuté uznesenie potvrdil (exekučná vec sa týka nároku žalobcu pod sp. zn. 14C/210/2012).

Okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrhy žalobcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy, ktorý nárok si uplatnil titulom nesprávneho úradného postupu v zmysle Zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon č. 514/2003 Z. z.“) nie je dôvodný, a preto žaloby zamietol. Pokiaľ si žalobca uplatňoval náhradu škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu, že v exekučných konaniach došlo k nesprávne úradnému postupu, ktorý mal spočívať v tom, že o návrhoch na zmenu súdneho exekútora nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenej lehote, okresný súd s poukazom na § 3 ods. 1 a § 4 ods. 1 písm. a) bod 3 Zákona č. 514/2003 Z. z. konštatoval, že predpokladom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je nesprávny úradný postup, príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Predpoklad súčasného splnenia uvedených podmienok znamená, že ak chýba čo i len jedna z podmienok náhrady škody nie je možné priznať. Poukázal na pojem „nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci“, ktorý nie je zákonodarcom v § 9 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z. z. výslovne definovaný, je uvedený len príkladom. Je však možné vyvodiť, že ide o taký úradný postup, ktorý má vadu, ktorá nie je v súlade s príslušnou právnou úpravou. Okresný súd poukázal na ust. § 238 ods. 1 Zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), v zmysle ktoré konania začaté pred 01.09.2005 sa dokončia podľa práva platného do 31.08.2005, ak ods. 2 neustanovuje inak. Zároveň poukázal na ust. § 44 ods. 8 a 9 Exekučného poriadku v znení platnom do 31.05.2010 a v znení platnom od 01.06.2010. V odôvodnení okresný súd uviedol, že žalobca sa v predmetných súdnych konaniach domáhal náhrady škody a náhrady nemajetkovej ujmy z dôvodu nesprávneho úradného postupu súdu, ktorý videl v tom, že rozhodnutie o zmene exekútora nebolo vydané v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote. Súd v tomto prípade neskúmal, či došlo v príčinnej súvislosti s týmto k prieťahom v konaní, pretože otázku, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantované v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, je kompetentný preskúmavať Ústavný súd SR, ktorý ju v súlade so svojou ustálenou judikatúrou preskúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, a to najmä podľa troch základných kritériá: zložitost' veci, správanie sa účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Súdne konanie nie je kompetentný preskúmať súd v konaní o náhrade škody podľa Zákona č. 514/2003 Z. z., ale len Ústavný súd SR na podklade ústavnej sťažnosti, resp. predseda súdu na podklade sťažnosti na prieťahy. Okresný súd v uvedenom konaní zisťoval, či bola, alebo nebola dodržaná zákonná 30-dňová lehota, ak nebola dodržaná, tak z akého dôvodu a či v súvislosti s prípadným nedodržaním lehoty mohla žalobcovi vzniknúť škoda ako majetková ujma a škoda ako nemajetková ujma. Okresný súd konštatoval, že z pripojených exekučných spisov zistil, že exekučný súd postupoval v zmysle Exekučného poriadku, konkrétne podľa § 44 ods. 8 a 9 Exekučného poriadku, v prípade žiadosti o zmenu súdneho exekútora podaných do 31.05.2010 v znení do 31.05.2010, v prípade žiadosti o zmenu súdneho exekútora podaných po 01.06.2010 v znení účinnom a platnom od 01.06.2010. Po doručení žiadosti oprávneného o zmenu súdneho exekútora vyzval exekučný súd pôvodného exekútora na vyčíslenie trov exekúcie a vo všetkých prípadoch následne došlo k vyhláseniu exekúcie za neprípustnú, vo väčšine prípadov došlo i k zastaveniu exekúcie. Okresný súd poukázal na ust. § 9 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z. z., podľa ktorého štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym

úradným postupom, pričom za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Uvedené ustanovenie zakladá objektívnu zodpovednosť štátu za škodu bez ohľadu na zavinenie, ktorá predpokladá súčasné splnenie 3 podmienok, a to nesprávny úradný postup príslušného orgánu, vznik škody poškodenému a príčinná súčinnosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sa neviaže na vydanie rozhodnutia v predpísanom konaní a s rozhodovaním buď vôbec nemusí súvisieť, alebo naopak, alebo naopak, ide o taký postup v konaní smerujúci síce k vydaniu rozhodnutia, ktorý sa však bezprostredne v obsahu rozhodnutia neodráža. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania okresný súd vyvodil, že nárok žalobcu v celom rozsahu na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom exekučného súdu je neopodstatnený. Vychádzal z exekučných spisov tak, ako je vyššie uvedené a z týchto vyplýva, že súd vo veci rozhodol. Síce nebolo rozhodnuté v lehote 30 dní od doručenia žiadosti na zmenu súdneho exekútora, avšak vo všetkých veciach bol zachovaný zákonný postup a pôvodní súdni exekútori boli vyzvaní na vyčíslenie trov exekúcie. Keďže exekučný súd exekúciu považoval za neprípustnú, rozhodol o jej neprípustnosti a následne zastavil exekučné konania. Ohľadne prípadného prietahu sa ani v jednej exekučnej veci nevedlo disciplinárne konanie, neriešila sa sťažnosť na prietahy v konaní, nerozhodoval Ústavný súd SR, či Európsky súd pre ľudské práva. K vydaniu rozhodnutia sú potrebné podklady a bez potrebných podkladov nie je možné včas vo veci rozhodnúť. K rozhodnutiu o zmene súdneho exekútora boli potrebné podklady od pôvodného exekútora, ktoré nebolo možné zabezpečiť v 30-dňovej lehote. Objektívne teda nebolo možné rozhodnúť v zákonnej lehote. Navrhovateľa žiadnym spôsobom nepreukázal, že by počas tejto doby bol v neistote, ktorá by mu hrozila, prípadne v dôsledku tejto neistoty by mu vznikla akákoľvek škoda. Nepreukázal ani ďalšie skutočnosti uvádzané v návrhoch, kde poukazyval na riziko z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote. Pokiaľ sa týka vytýkaných prietahov v konaní, okresný súd poukázal na judikatúru Ústavného súdu SR, podľa ktorej nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, nakoľko pojem „zbytočné prietahy“ je pojmom autonómym, ktorý nemožno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. Konkrétne z jednotlivých exekučných spisov vyplýva, že sa jednalo o hromadné podania, ktoré došli do jednotlivých exekučných vecí v podstate až na 2 výnimky v rovnaký deň. Na vybavenie takéhoto množstva podaní bolo potrebné nielen materiálne, ale aj personálne zabezpečenie jednotlivých oddelení vybavujúcich príslušnú exekučnú agendu. Materiálne predpoklady pre uvedené neboli zabezpečené. Zo všetkých uvedených dôvodov okresný súd vyvodil, že nárok žalobcu je neopodstatnený. Podľa okresného súdu vzťah k príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou je vzťahom príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, bezprostredný a nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti je potrebné skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako priama príčina škody, existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu. Nesprávny úradný postup môže mať za následok vznik zodpovednosti podľa Zákona č. 514/2003 Z. z. len vo vzťahu k takému zmenšeniu majetku žalobcu, ktoré bolo priamo a nesprostredkované spôsobené iba týmto postupom, ktorý by bol z hľadiska zmenšenia majetku rozhodujúcim, pokiaľ teda ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, jeho majetok by sa nezmenšil. Sám žalobca v konaní tvrdil, že mu vznikla škoda a mal by teda mať dôkazy, ktorými by ju preukázal. Za daného stavu nie je zrejmé, ako mohol dospieť k výške ním tvrdenej škody, keďže v tomto ohľade žiadne dôkazy nedokladal. Žalobcom tvrdená majetková škoda nebola nejako preukázaná, žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal zníženie svojho majetku. Účastníci majú procesno-dôkaznú povinnosť, t. j. povinnosť uniesť dôkaz alebo poukázať na dôkaz na preukázanie tvrdených skutočností. Procesný dôsledok spojený s dôkaznou povinnosťou môže mať za následok neunesenie dôkazného bremena. Účastník, ktorý neoznačil dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie za predpokladu, že ním tvrdená skutočnosť nebola inak preukázaná, nepriaznivé následky v podobe takého rozhodnutia, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe ostatných vykonaných dôkazov. Okrem oboznámenia sa s exekučnými spisami, iné návrhy na doplnenie dokazovania zo strany žalobcu neboli. Súd po oboznámení sa s pripojenými exekučnými spisami mal za to, že návrh žalobcu je v celom rozsahu neopodstatnený. Samotné vedenie exekučného konania bez ohľadu na jeho dĺžku nie je objektívnou prekážkou na udržiavanie kontaktu oprávneného, resp. exekútora s povinným a nie je ani dôvodom pre vznik insolventnosti povinného, pretože spravidla dôvodom nesplnenia dlhu povinného je jeho insolventnosť už v čase pred rozhodnutím v základnom konaní. Tieto všeobecne známe riziká sú rizikom každého podnikateľského subjektu, t. j. i žalobcu, ktorý ako nebankový subjekt poskytuje spotrebiteľom aj nespotebiteľom peňažné úvery a pôžičky.

Táto skutočnosť musela byť nepochybné žalobcovi známa, vzhľadom na predmet jeho podnikania, keď tento podniká aj v oblasti poskytovania úverov z vlastných zdrojov. V tejto súvislosti musí žalobca niesť primerane podnikateľské riziko. Uvedené skutočnosti okresný súd vyhodnotil v neprospech žalobcu a návrh, resp. návrhy spojené na spoločné konanie v celom rozsahu zamietol. Keďže navrhovateľ v konaní neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal vznik škody, ani príčinnú súvislosť medzi nedodržaním lehoty na rozhodnutie o zmene exekútora a prípadnou škodou, okresný súd žaloby zamietol v celom rozsahu.

Proti rozsudku okresného súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Žiadal napadnutý rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. V odvolaní namietal, že riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi, súd preto nemohol postupovať podľa § 101 ods. 2 O. s. p. a vec prejednať v neprítomnosti žalobcu. Ďalej s poukazom na § 15 O. s. p. namietal, že upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudca, ktorému bola vec pridelená, je z pojednávania a rozhodovania veci vylúčený. Okolnosť, že krajský súd nevzhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu nič nemení na tom, že tohto sudcu nemožno považovať za nestranného. Je tomu tak aj preto, že rozhodnutie krajského súdu je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou iných krajských súdov, v skutkovo a právne totožných veciach. Nie je preto prípustné, aby konanie pokračovalo ústnym pojednávaním, v ktorom vykonával úkony a rozhodoval vylúčený sudca. Konečné (meritórne) rozhodnutie vo veci súdom (vylúčeným sudcom) neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) O. s. p., proti ktorému legálne pripustil odvolanie. Žalobca ďalej namietal, že pred vynesením rozsudku nebol oboznámený s písomnými vyjadreniami žalovaného k žalobe, ani so súdom vykonanými listinnými dôkazmi uloženými v exekučných spisoch. Súd tak porušil právo na kontradiktórny súdny proces. Sud sa podľa odvolateľa dopustil viacerých omylov, keď konštatoval, že žalobcom namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, avšak v odôvodnení prezentované časové úseky tomu nenasvedčujú. Na splnenie zákonnej lehoty, resp. na konanie bez zbytočných prieťahov a na konanie bez neodôvodnenej nečinnosti exekučného súdu je podľa odvolateľa potrebné skúmať nielen samotný moment, kedy poverenie doručil príslušnému súdnemu exekútorovi. Aby prvostupňový súd mohol konštatovať, že v príslušnom exekučnom konaní sa nevyskytol nesprávny úradný postup, je potrebné zisťovať aj moment skutočného doručenia riadneho poverenia (rozhodnutia o žiadosti na vydanie poverenia). V konaní boli podľa žalobcu preukázané všetky zákonné podmienky pre vznik nároku na náhradu škody, súd však žalobu zamietol z dôvodu jej nedôvodnosti napriek tomu, že zistil nedodržanie príslušnej zákonnej lehoty zo strany exekučného súdu a pre túto nečinnosť a nesprávny úradný postup nenašiel žiadne objektívne udržateľné dôvody. Napadnutý rozsudok označil za nepreskúmateľný, pretože sa vôbec nezaoberal uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmom. V odvolaní zároveň namietal, že prvostupňový súd bol povinný pred samotným rozhodnutím vo veci samej o jeho návrhu na prerušenie konania osobitne rozhodnúť.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní v zmysle § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p., pretože nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie vykonané prvostupňovým súdom. Rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený v zmysle § 211 ods. 1 a § 156 ods. 1, 3 O. s. p., čo bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Banskej Bystrici dňa 02.06.2016, pričom napadnutý rozsudok okresného súdu bol odvolacím súdom podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správne potvrdený.

Podľa § 3 ods. 1, 2 Zákona č. 514/2003 Z. z., (1) štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

(2) Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 9 ods. 1, 2 Zákona č. 514/2003 Z. z., (1) štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

(2) Pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p., (1) odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

(2) Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Zo spisu okresného súdu vyplýva, že žalobca sa žalobami voči žalovanému domáhal zaplatenia vyčíslenej náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy tvrdeným nesprávnym postupom exekučného súdu v exekučných konaniach, pričom nesprávny úradný postup mal spočívať v tom, že exekučný súd o podaných návrhoch oprávneného na zmenu súdneho exekútora nerozhodol v zákonom stanovenej lehote. Žalobca navrhol vykonať dokazovanie len konkrétnymi exekučnými spismi okresného súdu. Priamo v žalobách žalobca vzniesol námietku zaujatosti všetkých sudcov okresného súdu, o ktorej rozhodol nadriadený súd tak, že zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania prejednávanej veci nevylúčil. Okresný súd doručil žaloby žalovanému na vyjadrenie, podané vyjadrenia žalovaného k žalobám riadne doručil žalobcovi. Prvostupňový súd účastníkov konania riadne predvolal na pojednávanie na deň 24.10.2013, doručenie predvolania účastníkom bolo riadne vykázané. Zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 24.10.2013 vyplýva, že vzhľadom na podaný návrh na zrušenie pojednávania a podaný návrh na prerušenie konania bolo pojednávanie odročené na neurčito. Následne uznesením č. k. 14C/186/2012-214 zo dňa 20.12.2013 bolo rozhodnuté o návrhu žalobcu na prerušenie konania tak, že návrh bol zamietnutý. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, o ktorom rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 17Co/921/2014-235 zo dňa 30.09.2014 tak, že uznesenie okresného súdu potvrdil. Okresný súd následne účastníkov konania riadne predvolal na pojednávanie na deň 11.12.2014, lehotá na prípravu na pojednávanie bola zachovaná. Žalobca opätovne doručil prvostupňovému súdu návrh na zrušenie nariadeného pojednávania a navrhol konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. b) O. s. p. a § 109 ods. 2 písm. c) O. s. p. Súd na pojednávaní dňa 11.12.2014 po opakovanom návrhu na prerušenie konania rozhodol tak, že konanie o procesnom návrhu žalobcu zo dňa 03.12.2014, ktorým sa domáhal prerušenia konania, zastavil, súčasne uznesením návrh pôvodne vedený pod sp. zn. 14C/204/2012 vylúčil na samostatné konanie. Následne vo veci vyhlásil rozsudok. Ku spisu okresného súdu sú pripojené exekučné spisy č. k. 11Er/2525/2004, 11Er/2739/2004, 11Er/1573/2003, 11Er/1734/2003, 11Er/1128/2007, 11Er/5187/2006, 11Er/1583/2003, 11Er/2499/2004, 11Er/2743/2004, 11Er/90/2004, 11Er/2269/2006, 16Er/527/2006, 16Er/527/2006, 11Er/899/2005, 11Er/91/2004, 11Er/1688/2004, 11Er/477/2004 a 11Er/1293/2004. V predmetných exekučných konaniach mala byť žalobcovi podľa jeho tvrdení v žalobách nesprávnym úradným postupom exekučného súdu spôsobená škoda.

Prvostupňový súd následne vyhotovil uznesenie 14C/186/2012-263 zo dňa 11.12.2014, ktorým súd návrh pôvodne vedený pod sp. zn. 14C/204/2012 vylúčil na samostatné konanie. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 11.02.2015. Súčasne prvostupňový súd vyhotovil písomné vyhotovenie

uznesenia č. k. 14C/186/2012-265 zo dňa 11.12.2014, ktorým konanie o procesnom návrhu žalobcu zo dňa 03.12.2014, ktorým sa domáhal prerušenia konania, zastavil. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 27.02.2015.

Žalobca v odvolaní proti rozsudku navrhol tento zrušiť s prihliadnutím na jeho argumentáciu uvedenú v odvolaní a s prihliadnutím na ním tvrdené procesné chyby. Vzhľadom na charakter uplatnených odvolacích námietok žalobcu je potrebné zdôrazniť, že odvolací súd je viazaný konkrétnymi odvolacími dôvodmi (§ 212 ods. 1 O. s. p.). V prejednávanej veci je zrejmé, že pravdepodobne z dôvodu predkladania enormného množstva typových odvolaní žalobcom na rôzne sudy, odvolacie dôvody nekorešponujú s právnymi dôvodmi a skutkovými zisteniami uvedenými v odôvodnení napadnutého rozsudku okresného súdu. Odvolanie žalobcu obsahuje zhrnutie rozličných dôvodov reagujúcich na rôzne dôvody zamietnutia návrhov na začatie konania prvostupňovými súdmi SR v obdobných veciach. Odvolateľ poukazuje na skutočnosť, že neboli splnené podmienky pre rozhodnutie bez nariadenia pojednávania napriek skutočnosti, že termíny pojednávania boli zo strany prvostupňového súdu riadne vytýčené a predvolania na pojednávania mu boli riadne a včas doručené. V odvolaní je tak viacero rozporov a protirečení (o. i. na jednej strane odvolateľ tvrdí, že nemal možnosť vyjadriť sa k vyjadreniu žalovaného, na druhej strane tvrdí, že okresný súd mal rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, pretože žalovaný sa napriek výzve súdu a doručenému návrhu k veci nevyjadril; ďalej namietal, že okresný súd nerozhodol o podanom návrhu na prerušenie konania napriek tomu, že okresný súd osobitným uznesením č. k. 14C/186/2012-214 zo dňa 20.12.2013 o tomto návrhu rozhodol, ktoré uznesenie bolo na základe rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17Co/921/2014-235 zo dňa 30.09.2014 potvrdené; resp. o opakovanom návrhu na prerušenie konania rozhodol uznesením č. k. 14C/186/2012-265 zo dňa 11.12.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť 27.02.2015. Žalobca pripisuje súdu závery, ktoré tento v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nevyslovil.

Odvolací súd viazaný odvolacími dôvodmi preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobcu, ako aj predchádzajúce konanie vrátane napadnutého rozsudku. V plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu a v zmysle § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. na ne odkazuje. Okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenia právnych predpisov a vec správne právne posúdil. V závere okresného súdu o nenaplnení predpokladu zodpovednosti žalovaného za škodu je v celom rozsahu správny, pretože žalobca nepreukázal splnenie podmienok podľa Zákona č. 514/2003 Z. z. Vzhľadom na viazanosť odvolacieho súdu odvolacími dôvodmi (§ 212 ods. 1 O. s. p.) sa pri posudzovaní veci krajský súd zaoberal len námietkami odvolateľa a procesným postupom okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 O. s. p.).

Odvolaciu námietku, že v prejednávanej veci rozhodoval vylúčený sudca, nepovažuje odvolací súd za dôvodnú. Tvrdenie o vylúčení zákonného sudcu z pojednávania a rozhodovania veci založil žalobca na argumentácii, že tento je sudcom rovnakého súdu, ktorý ako exekučný súd svojím nesprávnym úradným postupom mal spôsobiť uplatnenú škodu. Súdna prax dospela k ustálenému záveru, že dôvod na vylúčenie sudcu nezakladá samotná skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec, v ktorej je žalovaným súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo (napr. uznesenie NS SR sp. zn. 3Nc/14/2010 zo dňa 31.05.2010); dôvodom na vylúčenie sudcu bez ďalšieho nie je ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý podľa tvrdení žalobcu svojím nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť žalovaného za majetkovú škodu a nemajetkovú ujmu (napr. uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo/201/2013 zo dňa 19.06.2013, sp. zn. 3Cdo/102/2013 zo dňa 11.03.2013 alebo 3Cdo/202/2013 zo dňa 12.09.2013). Obdobne možno poukázať aj na uznesenie NS SR z 23.06.2013 sp. zn. 7Cdo/141/2013, podľa ktorého: „Dôvod na vylúčenie sudcu (§ 14 ods. 1 O. s. p.) nezakladá sama skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec, ktorej žalovaným je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo (viď. napr. uznesenie NS SR z 31.05.2010 sp. zn. 3Nc/14/2010). Dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý údajne svojím nesprávnym úradným postupom v inej veci založil zodpovednosť žalovanej za majetkovú a nemajetkovú ujmu v zmysle Zákona č. 514/2013 Z. z.“ Rovnako možno poukázať aj na obdobnú rozhodovaciu prax pri zhodnej právnej úprave (napr. uznesenie NS ČR sp. zn. 31Nd/209/2009 zverejnené pod č. 65/2010 Sbírkou soudních rozhodnutí a stanovisek). O žalobcom vznesenej námietke zaujatosti zákonného sudcu riadne rozhodol nadriadený súd s tým, že zákonného sudcu z pojednávania a rozhodovania veci nevylúčil. Zo spisu okresného súdu súčasne vyplýva, že uznesenie nadriadeného súdu rozhodujúceho

o námietke zaujatosti (3NcC/428/2012-11 zo dňa 17.10.2012) bolo účastníkom riadne doručené. Iné (nové) dôvody zaujatosti zákonného sudcu žalobca v odvolaní neuviedol.

Odvolačia námietka žalobcu, že mu okresný súd uskutočnením pojednávania a vykonaním dokazovania v jeho neprítomnosti odňal možnosť konať pred súdom a porušil jeho právo na kontradiktórne konania, je tiež nedôvodná. Zo spisu vyplýva, že predvolanie na pojednávanie okresný súd doručil právnomu zástupcovi žalobcu riadne a včas s poskytnutím 5-dňovej zákonnej lehoty na pojednávanie. Na vykonanie pojednávania v neprítomnosti riadne a včas predvolaného žalobcu boli splnené zákonné podmienky (§ 101 ods. 2 O. s. p.). Postupom okresného súdu v súlade so zákonom nemôže dôjsť k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom. K odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom nedošlo ani v procese dokazovania. Okresný súd síce vykonal dokazovanie na pojednávaní v neprítomnosti účastníkov konania (§ 101 ods. 2 O. s. p.), toto však okrem oboznámenia s návrhmi (žalovaný) a písomnými podaniami účastníkov konania pozostávalo len z oboznámenia sa s listinami z exekučných spisov, ktoré ako dôkaz navrhol vykonať samotný žalobca priamo v návrhoch na začatie konania. Žalobca bol účastníkom uvedených exekučných konaní a obsah exekučných spisov mu je ako účastníkovi konania nepochybne známy. Iné dokazovanie okresný súd nevykonal. Žalobcovi bolo riadne doručené vyjadrenie žalovaného k žalobnému návrhu, pričom mal dostatok času pred súdnym pojednávaním oboznámiť sa so skutkovými a právnymi tvrdeniami žalovaného. Zákonným postupom okresného súdu nemôže dôjsť k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom, k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom nedošlo ani v rámci dokazovania.

Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal, že okresný súd bol povinný pred rozhodnutím vo veci samej rozhodnúť o žalobcom podanom návrhu na prerušenie konania, túto námietku odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Z obsahu spisu vyplýva, že o návrhu žalobcu tak, ako už bolo vyššie uvedené, rozhodol okresný súd osobitným uznesením č. k. 14C/186/2012-214 zo dňa 20.12.2013 tak, že tento návrh zamietol. Predmetné rozhodnutie potvrdil krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 17Co/921/2014-235 zo dňa 30.09.2014. Rovnako o opätovnom návrhu na prerušenie konania rozhodol prvostupňový súd osobitným uznesením č. k. 14C/186/2012-265 zo dňa 11.12.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27.02.2015. Z uvedeného vyplýva, že odvolacia námietka nekorešponduje s obsahom súdneho spisu a postupom prvostupňového súdu.

Odvolačný súd poukazuje na to, že rovnako s obsahom spisu nekorešponduje odvolacia námietka týkajúca sa žalobcom tvrdeného nesprávneho úradného postupu, keď v odvolaní argumentuje, že je potrebné zisťovať moment skutočného doručenia riadneho poverenia, resp. rozhodnutia o žiadosti na vydanie poverenia. V prejednávanom prípade sa nejedná o žalobcom tvrdenom nesprávnom postupom spočívajúcom v nerozhodnutí o návrhu na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie súdному exekútorovi, resp. rozhodnutím o takejto žiadosti o vydanie poverenia v zákonnej lehote, zo žalôb vyplýva, že žalobcom tvrdení nesprávny úradný postup mal spočívať v tom, že exekučný súd nerozhodol v exekučných konaniach o návrhoch oprávneného na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote.

Žalobca v odvolaní namietal záver okresného súdu o nepreukázaní nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, pričom trval na porušení svojho práva na rozhodnutie v zákonnej lehote. Odvolací súd poukazuje na to, že prvostupňový súd vec správne právne posúdil, na uvedený prípad správne aplikoval príslušné ustanovenia Zákona č. 514/2003 Z. z., pričom po vykonaní dôkazu oboznámením sa s predmetnými exekučnými spismi dospel k záveru, že z pripojených exekučných spisov bolo preukázané, že exekúcie vykonávané súdnymi exekútormi boli vyhlásené za neprípustné, resp. boli zastavené, tak že žalobca nepreukázal podmienky zodpovednosti štátu za škodu, pretože činnosťou súdu v namietaných konaniach nedošlo k nesprávnomu úradnému postupu. Nešlo ani o nesprávny úradný postup spočívajúci podľa tvrdení žalobcu v existencii priesťahov v predmetných exekučných konaniach ako jedného z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Navyše je potrebné zdôrazniť, že z judikatúry Ústavného súdu SR vyplýva, že nie každý zistený priesťah v konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov podľa čl. 48 Ústavy SR (I. ÚS 48/03, III. ÚS 59/05). Či súdnym konaním došlo k zbytočným priesťahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy sa zohľadňujú 4 základné kritériá, a to právna a faktická zložitost' veci, správanie sa účastníkov súdneho konania, postup samotného súdu a význam veci pre účastníka. V tomto prípade je významná skutočnosť, že žalobca pred okresným súdom inicioval značne vysoký počet exekučných konaní. Aj keď zaťaženosť

súdu a nadmerné množstvo vecí, v ktorých musí zabezpečiť súdne konanie, nie je dôvodom na zbavenie sa zodpovednosti za zbytočné prieťahy v konaní, je však nevyhnutné k tomuto faktu prihliadať, a to vo vzťahu ku kritériám posudzovania prieťahov, ako aj v záujme ochrany práv a slobôd iných. Povinnosť všeobecného súdu vysporiadať sa s veľkým množstvom podaní žalobcu zvyšuje faktickú zložitnosť vecí, z dôvodov, ktoré vyplývajú zo správania žalobcu. V takýchto prípadoch je možné aj z ústavného hľadiska akceptovať relatívne dlhšiu dobu trvania konania. Povinnosť okresného súdu vysporiadať sa so všetkými návrhmi žalobcu sa tak nevyhnutne dostáva do konkurencie s povinnosťou tohto súdu poskytnúť súdnu ochranu bez zbytočných prieťahov a v primeranej dobe aj ostatným účastníkom iných konaní, ktorí sa pred dotknutým súdom uchádzajú o súdnu ochranu (II. ÚS 64/97). Zároveň treba poukázať na to, že pojem „zbytočné prieťahy“ v konaní je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len z ohľadom na zákonne ustanovené lehoty na vykonanie toho-ktorého úkonu súdu. Jej nedodržanie automaticky nevyvoláva porušenie základného práva upraveného v čl. 48 ods. 2 Ústavy. Odvolací súd vo vzťahu k namietaným lehotám prvostupňovým súdom poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR II. ÚS 245/2013-17, IV. ÚS 606/2012-20, keď Ústavný súd konštatoval, že vzhľadom na okolnosti na daného prípadu, keď je známe, že navrhovateľ zaťažil prvostupňový súd, resp. súdy veľkým počtom podaní, musel počítať s určitým technicko-administratívnym zdržaním na strane všeobecného súdu, ktoré spôsobilo, že o jeho žiadosti, či návrhu bolo rozhodnuté s určitým časovým odstupom. Odvolací súd uvádza, že ohľadne žalobcom tvrdených prieťahov sa nevedelo žiadne disciplinárne konanie, neriešila sa sťažnosť na prieťahy v konaní, ani nerozhodoval Ústavný súd SR, či Európsky súd pre ľudské práva. V zmysle § 92 Zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom od 01.01.2013 by len takéto podklady boli relevantné pre priznanie žalobcom uplatnených nárokov. V namietanej veci nešlo o neodôvodnenú nečinnosť všeobecného súdu, keď nedodržanie zákonnej lehoty bolo priamo podmienené a spôsobené aj činnosťou žalobcu. Práve táto okolnosť je tou, ktorá vyvracia záver žalobcu, že súd konal s prieťahmi. Práve naopak, súd musel konať koordinovane a sústredene aj vzhľadom na množstvo podaní žalobcu, keď vo všetkých veciach vzniesol námietku zaujatosti sudcov okresného súdu, o ktorých musel nadriadený súd rozhodovať v zákonnej lehote (10 dní), pričom námietky boli smerované voči všetkým súdom v obvode Krajského súdu Banská Bystrica. Pre úplnosť je potrebné uviesť, že pokiaľ žalobca v odvolaní namietal, že súd sa dopustil viacerých omylov ohľadne namietaných lehôt, odvolací súd konštatuje, že žalobca namietal v odvolaní lehoty vo vzťahu k vydaniu rozhodnutia o poverení, resp. zamietnutie žiadosti o vydanie poverenia, ktorá námietka je zmätočná, resp. irelevantná, keďže v tejto veci sa tak, ako už bolo vyššie uvedené, domáhal podanými žalobami odškodnenia v dôsledku nedodržania lehoty na rozhodnutia o návrhoch na zmenu súdneho exekútora.

Žalobca napokon v odvolaní namietal aj nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktorý sa podľa neho vôbec nezaobera uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmu. Túto námietku rovnako odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú, pretože nezodpovedá obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku. Žalobca v konaní nepreukázal jeden z kumulatívnych obligatórnych predpokladov zodpovednosti žalovaného za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci - nesprávny úradný postup exekučného súdu. Keďže už nesplnenie čo i len jednej z viacerých podmienok zodpovednosti za škodu, ktoré musia byť splnené kumulatívne, má za následok zamietnutie žaloby, v súlade so zásadou hospodárnosti konania, nebolo preto ani potrebné, aby sa okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku osobitne a podrobne zaoberal splnením ďalších podmienok zodpovednosti za škodu. Táto skutočnosť by preto nespôsobila nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd nepovažoval odvolacie námietky žalobcu za dôvodné, a preto napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. Žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, preto mu vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Tieto si však do doby rozhodnutia odvolacieho súdu neuplatnil (§ 151 ods. 1 O. s. p.) a ich vznik nemal odvolací súd preukázaný ani zo súdneho spisu. Odvolací súd mu preto náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 Zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 Zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.